

Վերապատրաստող կազմակերպություն

**ՀՀ ԿԳՄՍ <<Մարտոկոմ Ս. Աբրահամյանի անվան
ավագ դպրոց>> ՊՈԱԿ**

**ՈԼՍՈԼԳԻՋՆԵՐԻ ԻԵՐԹԱԿԱՆ ԱՌԵՍՏԱՎՈՐՄԱՆ ԵՆԹԱԿԱ
ՈԼՍՈԼԳԻՋՆԵՐԻ ՎԵՐԱՊԱՏՐԱՍՏՈՒՄ**

ԱՎԱՐՏԱԿԱՆ ՀԵՏԱԶՈՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

ԹԵՄԱ՝

Նոր նյութի

<<Բանավոր խոսքի զարգացումը

տարբեր մեթոդներով հաղորդման միջոցով>>

ԱՆՑԿԱՑՄԱՆ ՎԱՅՐԸ՝

Մարտոկոմի

ԱՇԽԱՏԱՆՔԻ ՂԵԿԱՎԱՐ՝

Բեյբուլթյան

Հասմիկ

ՈԼՍՈՒՑԻՉ՝

Շահինյան

Աիդա

ԴՊՐՈՑ՝

<<Երանոսի թիվ 1 մ/դ.>>

Մարտոկոմի-2022

Բովանդակություն

1.Ներածություն.....	3
2.Գրական ակնարկ.....	4
3. Նոր նյութի դասավանդման մոտեցումներ.....	14
4.Փորձարարական հետազոտություն.....	16
4.1.Խմբի նկարագիրը.....	16
4.2.Փորձարարական դասեր.....	16
4.2.1.Փորձարարական դաս-1.....	16
4.3.2.Փորձարարական դաս-2.....	17
5.Վերլուծություն.....	19
6.Գրականության ցանկ.....	21
7.Հավելված.....	22
1.Դասապլան-1.....	22
2.Դասապլան-2.....	25

Ներածություն

Իմ հետազոտությունների հիմնական նպատակն է նոր նյութի տարբեր մեթոդներով հաղորդման միջոցով բանավոր խոսքի զարգացումը խթանող մոտեղումների ուսումնասիրությունը: Հետազոտականի սկզբում ներկայացնում եմ բանավոր խոսքի զարգացման հիմնական մոտեցումներին ու կարևորությունը: Այնուհետև ուսումնական գործընթացում բանավոր խոսքի հետ կապված որոշակի դժվարությունների հաղթահարման մոտեցումներն եմ ներկայացրել: Նոր նյութի դասավանդման մոտեցումներ բաժնում ներկայացրել եմ ուսումնական նոր մոդելներ, որոնցով առավել արդյունավետ կարող ենք զարգացնել բանավոր խոսքը:

Հետազոտական աշխատանքի հաջորդ բաժնում փորձարարական դասերն են, որոնցում կիրառված են նորարական մոտեցումներ և արդյունքում փորձում մ առավել ազույնս խթանել աշակերտների մոտբանավոր խոսքի գրագետկիրառման հմտությունները:

Յուրաքանչյուր ուսուցիչ իր մանկավարժական գործունեության ընթացքում հանդիպում է բազմաթիվ սովորողների, ովքեր դժվարություններ են ունենում ուսումնական նյութի յուրացման հարցում: Առանց բացահայտելու այս դժվարությունների պատճառները, որոնք զգալի թվով դեպքերում կրում են հոգեբանական բնույթ, անհնար է արդյունավետ աշխատել դրանք հաղթահարելու և, ի վերջո, բարելավելու դպրոցի կատարողականը:

Ըստ հոգեբանների՝ ուսուցման հետ մնալու հոգեբանական պատճառները բազմազան են և բարդ ամնչության մեջ են դպրոցական դժվարությունների արտաքին դրսևորումների հետ: Եվ նրանք նշում են հետևյալը. կրթական աշխատանքի ցանկացած դժվարության հիմքում կարող են լինել տարբեր հոգեբանական պատճառներ, իսկ դժվարությունների հիմքում, որոնք տարբերվում են արտաքին դրսևորումներով, կարող են լինել մեկ և նույն հոգեբանական պատճառը: Օրինակ՝ *անզգուշությունը* կարող է լինել կամավոր ուշադրության գործընթացների ձևավորման տարբեր պատճառների, մտավոր գործունեության անբավարար զարգացման, սովորելու նկատմամբ հետաքրքրության պակասի, որևէ

խնդրի առկայության հետևանք: Անուշադրությունը կարող է կապված լինել սովորողի անհատական տիպաբանական հատկանիշների հետ (նյարդային համակարգի թուլություն), որոշ դեպքերում աշակերտի քթային շնչառության դժվարությունը կարող է հանգեցնել նաև անուշադրության:

Եվ սովորողների այնպիսի տարբեր դժվարությունների հիմքում, ինչպիսիք են վատ հիշողությունը, ուսումնական նյութում էականը առանձնացնելու անկարողությունը, թվաբանական խնդիրների լուծման դժվարությունները, կարող է լինել մեկ և նույն հոգեբանական պատճառը՝ վերլուծության չձևավորված մտավոր գործողությունը:

Ուսուցման դժվարությունների արտաքին դրսևորումների և դրանց առաջացնող պատճառների միջև նման բարդ հարաբերությունը ուսուցչի համար անհրաժեշտ է ոչ միայն լավ հասկանալ այդ կապերը, այլև դրանց արդյունավետ նույնականացման համար նա պետք է տիրապետի հատուկ հոգեախտորոշիչ մեթոդներին:

Գրական ակնարկ

Բանավոր խոսքը, բնականաբար, հանդես է եկել գրավորից վաղ՝ որ-պես հաղորդակցման անմիջական պահանջմունք: Ձևավորման սկզբնական փուլում այդ կարողության զարգացման ուղղությամբ հա-տուկ աշխատանքի կարիք չի զգացվում: Այնինչ գրավոր խոսքը յուրաց-վում է հատուկ ուսուցման ճանապարհով, որի ընթացքում ընդգծվում է բանավոր խոսքի առաջանցիկ զարգացումը: Գրավոր խոսքի ձևավորումն ու զարգացումը բանավորի համեմատ առավել հագեցած և բարդ գործընթաց է, իրականացվում է դանդաղորեն: Բանավոր խոսքում օգ-տագործվող նախադասություններն ավելի ընդարձակ են, նրանցում հաճախ են գործածվում զանազան խոսքային կառույցներ, որոնք բար-դացնում են նախադասությունը: Մինևույն խոսքի գրավոր տարբերա-կում հնարավոր չէ արտահայտել հոգեբանական դադարները, տրամա-բանական շեշտերը, արտասանական երանգավորումները: Եթե բանա-վոր խոսքում կարևորվում են

ուղղախոսությունն ու տարաբնույթ լեզվաարտահայտչամիջոցները, ապա գրավոր խոսքը ծանրաբեռնված է ուղղագրությամբ և կետադրությամբ:

Գոյություն ունեն որոշակի պայմաններ, որոնք անհրաժեշտ է պահպանել խոսքային գործունեության ժամանակ.

1. Արտահայտվելու և խոսակցին ունկնդրելու ցանկություն, այսինքն՝ խոսելու պահանջմունք: Առանց իր զգացմունքները, մտքերը, ձգտումներն արտահայտելու ցանկության, մարդը, բնականաբար, չէր խոսի ի սկզբանե:

Մանկության գեղգեղանքի փուլում սկսվում են ձևավորվել երեխայի զգացմունքները: Երեխան գեղգեղում է կամ թոթովում, երբ տրամադրությունը բարձր է, ուրախ է, առողջ, և ոչ մի բան նրան չի անհանգստացնում: Նա գեղգեղանքով արտահայտում է իր պայծառ զգացմունքները:

Տարիքի հետ աստիճանաբար զարգանում, բարդանում ու կատարելագործվում են երեխայի զգացմունքները, ինչպես նաև, դրանց արտահայտման, դրսևորման ձևերը: Երեխան սկսում է ճանաչել աշխարհը, շրջապատը, մարդկանց, և ծագում է իր վերաբերմունքը, զգացմունքներն արտահայտելու բուն ցանկություն, ու նա այդ բոլորն սկսում է արտահայտել բառերով, բառակապակցություններով, նախադասություններով, կապակցված խոսքով: Եթե երեխայի մեջ չառաջանա արտահայտվելու, հաղորդակցվելու ցանկություն, նա չի խոսի, և եթե նրան չտրվի իր զգացածի, տեսածի, լսածի մասին խոսելու, արտահայտվելու հնարավորություն, ապա երեխայի հոգեկան և մտավոր աշխարհին լուրջ վնաս կհասցվի:

Մտնելով խոսակցության մեջ՝ յուրաքանչյուր խոսող ունենում է որոշակի նպատակներ, մի բան հաղորդել, որևէ հարցի մասին կարծիք հայտնել, մի բան հարցնել, խնդրել և այլն: Որպես կանոն, մենք գիտենք, թե ում է ուղղված մեր խոսքը: Ունկնդիրն էլ ունի իր հիմնական մտադրությունը՝ տեղեկատվություն ստանալ, հասկանալ, թե ինչ է ուզում խոսակիցը: Սակայն, դժբախտաբար, հաճախ ուսուցիչները չեն մտահոգվում, որ աշակերտների մեջ առաջանա հաղորդակցվելու պահանջմունք: Արդյունքում աշակերտը ստեղծում է խոսք, շարադրություն է գրում, որովետև այդպիսի հանձնարարություն է ստացել ուսուցչից: Այս դեպքում աշակերտը հաղորդակցման դրդապատճառ չի ունենա, որովհետև ուսուցիչը չի

ապահովել հաղորդակցման կոնկրետ իրադրություն, և աշակերտները պարզապես կգրեն շարադրություններ կամ կպատասխանեն ուսուցչի հարցերին առանց ոգևորության, ապրումների, զգաց-մունքների, պարզապես կկատարեն իրենց պարտականությունները

Խոսքային գործունեությունը երկկողմանի գործընթաց է: Ուրեմն անհրաժեշտ է նաև աշակերտների մեջ նպատակասլաց կերպով մշակել ուրիշի մտքերը ընկալելու ունակություն, այսինքն՝ հանդես գալ ոչ մի-այն որպես խոսող, որևէ նյութ հաղորդող, այլև ունկնդիր, ընկալող, խոս-քի հասցեատեր:

2. Խոսելու նյութի առկայությունը: Խոսք կառուցելուց առաջ, բնա-կանաբար, պիտի մտածել խոսելու նյութի մասին՝ նկատի ունենալով, որ որքան այն ընդարձակ է ու հարուստ, փաստերը՝ արժեքավոր ու հիմ-նավոր, այնքան խոսքը բովանդակալից է, հետաքրքիր և ուշագրավ:

Աշակերտների կառուցած խոսքի հստակությունը, տրամաբանու-թյունը, հարստությունը, բովանդակայնությունը պայմանավորված են նյութի նախապատրաստվածությամբ: Չետևաբար, սովորողների խոսքի զարգացման գործընթացի գլխավոր մեթոդական պայմանը խոսքային վարժությունների (պատմում, շարադրություն և այլն) անցկացումն է, անհրաժեշտ նյութի փութաջանորեն հավաքումը, մշակումն ու շարադ-րելուն նախապատրաստումը:

3. Խոսքի ընդունված կանոններով աշակերտներին զինելը գրա-գետ, արտահատիչ և բովանդակային խոսք կառուցելու գլխավոր պայմանն է: Լեզվական միջոցների, խոսք կառուցելու կանոնների յու-րացման նպատակով առաջին հերթին անհրաժեշտ է երեխաներին տալ խոսքի օրինակելի նմուշներ, ինչպես նաև նրանց համար ստեղծել բա-րենապատ խոսքային միջավայր: Օրինակելի խոսքի ունկնդրումը և խոսքային կաղապարների՝ սեփական պրակտիկայում օգագործումը երեխայի մեջ ձևավորում են «լեզվական զգացողություն»:

4. Չասկանալ այն ամենը, ինչի մասին խոսում ես, ընկալել խոսքի տրամաբանությունը, հերոսների բնավորությունն ու գործելակերպի նր-բությունները: Առանց խոսելու նյութի ըստ ամենայնի հասկացման հնա-րավոր չէ կառուցել բովանդակային խոսք, ապահովել խոսքի արտա-հայտչականությունը:

5. Տարբերել գործող անձերի տրամադրությունը և այն ներկա-յացնել ոչ միայն ձայնային միջոցներով, այլև օգտագործել լեզվական արտահայտչական միջոցներ՝ թվարկման, կրկնության, շեշտման, ընդգծման, հակադրման, մտքի ավարտը ընդգծող արտասանական տարբեր երանգավորումներ:

6. Խոսելիս ուշադրությամբ հետևել, թե ինչպես են մարդիկ քեզ լսում, հասկանո՞ւմ են արդյոք քեզ, հետաքրքի՞ր է քո խոսքը, չե՞ն ձանձ-րանում արդյոք ունկնդիրները, չի՞ ցրվել նրանց ուշադրությունը, և նշվածներից որևէ մեկի հայտնաբերման դեպքում անմիջապես որոնել դրանց կանխման հնարները:

ԲԱՆԱԿՈՐ ԽՈՍՔԻ ՉԱՐԳԱՑՄԱՆ ՄԵԹՈՂՆԵՐԸ

Յուրաքանչյուր առարկայի դասավանդման մեթոդիկա հենվում է դիդակտիկայում մշակված ավանդական մեթոդների վրա, որոնք դասակարգվում են՝ հիմք ընդունելով դրանց իրականացման ժամանակ օգտագործվող միջոցները, գննականությունը, բառը, խոսքը և սովորողների գործունեությունը: Ուսուցման մեթոդներն ավանդաբար բաժանվում են 3 խմբի՝ գննական, խոսքային և գործնական, որոնք հիմնականում հանդես են գալիս փոխկապակցված:

Ձևական մեթոդները տարրական դպրոցում հաճախակի են օգտագործվում, ընդ որում կիրառվում են ավելի շատ դիտման մեթոդը և նրա տարատեսակները: Կիրառվում է մասնավորապես իրազննություն-նը (խաղալիքներ, նկարներ, լուսանկարներ/ւի դիտում, առարկաների նկարագրում, դիդակտիկ խաղեր, նկարների շուրջ պատմումներ և այլն), որն օգտագործվում է գիտելիքների ամրակայման, բառապաշարի հարստացման, կապակցված խոսքի զարգացման նպատակներով:

Խոսքային մեթոդները տարրական դպրոցում նույնպես լայն կիրառություն ունեն, գեղարվեստական ստեղծագործությունների ըն-թերցումն ու պատմումը, արձակ և չափածո ստեղծագործությունների անգիր անելը, զրույցները, բանավեճերը և այլն:

խոսքային բոլոր մեթոդների ժամանակ, անշուշտ, կարելի է օգտագործել նաև դիտողական պարագաներ:

Գործնական մեթոդների կիրառումը նպաստում է սովորողների ձեռք բերած գիտելիքների կիրառմանը, խոսքային ունակությունների ու կա-րողությունների կիրառման կատարելագործմանը: Գործնական մեթոդ-ների թվին են պատկանում տարաբնույթ խոսքային վարժությունները, լեզվական խաղերը, խաղ-բեմականացումները և այլն:

Տարրական դասարաններում կիրառելի են նաև վերարտադրողական և ստեղծագործական մեթոդները:

Վերարտադրողական մեթոդներից են նկարների դիտումները և դրանց բովանդակության վերարտադրումը, գեղարվեստական ստեղծագործությունների ընթերցումը և պատմումը, տարաբնույթ նյութերի անգիր ուսուցումը, գրական ստեղծագործությունների բովանդակու-թյան հիման վրա իրականացվող խաղ-բեմականացումները, դիդակ-տիկ խաղերը և այլն: Սրանց օգտագործման ժամանակ երեխաները խոսքային նմուշի հիման վրա յուրացնում են որոշակի բառապաշար, խոսքային կառույցներ, դարձվածքներ, ընդօրինակում են պատրաստի խոսքը և այլն:

Ստեղծագործական մեթոդները նպաստում են կապակցված խոսքա-յին արտահայտություններ կառուցելու կարողության ձևավորմանը, աշա-կերտը ոչ թե վերարտադրում է իրեն հայտնի լեզվական միավորները, այլ ստեղծում նոր համակցումներ՝ առաջնորդվելով հաղորդակցման իրադ-րության պահանջներով առանձնահատկություններով: Ստեղծագործա-կան մեթոդներից են ամփոփիչ գրույցները, ընթերցածի ստեղծագոր-ծաբար վերարտադրումը, բնագրի ձևափոխված պատմումը, իրադրությունային խաղերն ու երկխոսությունները և այլն:

Խոսքի զարգացման ուղղությամբ տարվող աշխատանքները մայրենիի դասերի ժամանակ իրականացվում են ինչպես դասագրքերի մեթո-դական կառույցում տրված հարցերի ու առաջադրանքների, այնպես էլ հատուկ նպատակով տրված իրադրությունային մենախոսությունների ու երկխոսությունների միջոցով: Այդ բոլոր հնարներն ի վերջո իրականացվում են.

Ակտիվ մեթոդներով.

- Դերային խաղեր: Դերային խաղերի իրականացման ժամանակ աշակերտներին առաջարկվում է տարբեր ստեղծագործություններից կամ այլ իրադրություններից ընտրել զանազան դերեր, խաղալ կարճ խոսքային դրվագներ, որպես կանոն՝ պրոբլեմային:
- Դասարանային շրջան: Ամբողջ դասարանով որևէ խնդիր քննարկելիս շահեկան է նստել շրջանով, որը կօգնի աշակերտներին ան-կաշկանդ, սրտաբաց և համարձակ արտահայտել իրենց մտքերը: Այսպիսի պայմաններում կստեղծվի անմիջական մթնոլորտ, և աշակերտները համարձակ կզրուցեն, կընդհատեն իրար, կհակադրվեն՝ նայելով իրար երեսի, իրար աչքերի մեջ, կնկատեն միմյանց դիմա-խաղերը, ժեստերը և դրանով էլ ավելի կներքաշվեն խոսակցու-թյան, բանավեճի, զրույցի մեջ:
- Ստեղծագործական օրագրի վարում: Օրագրի վարումը ուսում-նական գործընթացում թե՛ աշակերտների, թե՛ ուսուցչի համար գործունեության նոր ձև է: Այս հնարն աշակերտներին կօգնի.
 - անկեղծորեն և անմիջական կերպով արտահայտել իրենց զգացմունքներն ու մտքերը (գրավոր),
 - ավելի հստակորեն պատկերացնել սեփական ստեղծագործական կարողությունների մակարդակը և աշխատել դրանց զարգացման ուղղությամբ, որոշել անձնային այն որակները, որոնք ցանկանում են սերմանել իրենց մեջ, խոսել այդ մասին և դրանք իրականացնել,
 - սովորել խոսքային միջոցներով վերլուծել ինչպես ուրիշների, այնպես էլ սեփական արարքները, կատարել դատողություններ,
 - զարգացնել ու բարելավել իր և ուրիշների հարաբերությունները՝ օգտագործելով բարեկիրթ խոսքի հնարներ:

2. Բանավեճեր, հարցազրույցներ:

Տարրական դասարաններում մայրենի լեզվի (և ոչ միայն) դասերին պետք է խուսափել տեսական կանոնների և սահմանումների, քերականական իրողությունների բերանացի շարադրումից, առարկություն չընդունող դատողություններից, որոնք աշակերտից պահանջում են միայն լսել, ընկալել և նույնությամբ վերարտադրել:

Բանավեճերի, հարցազրույցների, տարաբնույթ երկխոսությունների կազմակերպումն ինչպես դասագրքի, այնպես էլ սեփական ստեղծագործական գիևանոցի միջոցներով, ուսուցչի վարպետության և նրա՝ աշակերտներին դատողությունների մղելու, այդ կարողությունը զարգացնելու ունակությունների դրսևորումն է:

Փոքր խմբերով աշխատանք:

Առաջադրանքները հանձնարարվում են ոչ թե ամբողջ դասարանին, այլ նախապես ձևավորված առանձին խմբերի (միայն տվյալ առաջադրանքի կատարման համար):

Ուսուցման բոլոր մեթոդների կիրառման ժամանակ էլ որպես խոսքը հարստացնելու զգացմունքային հնարներ հանդես են գալիս բանաստեղծությունը, երգ-երաժշտությունը, նկարչությունը, դիտումները, հանդիպումները, ցերեկույթները, էքսկուրսիաները և այլն:

Անհրաժեշտ է, որքան հնարավոր է վաղ սկսել աշխատանքն այս ուղղությամբ, հասնել նրան, որ աշակերտները գիտակցեն, թե յուրաքանչյուր մարդու կյանքում որքան կարևոր են որևէ լուր հաղորդելու, գրուցելու, խոսքա-յին շփումներ ստեղծելու, հետաքրքիր պատմելու, հումորով խոսելու, որևէ առիթով ջերմ խոսքեր ասելու կամ գրելու, վեճի ժամանակ խոսքով պաշտպանվելու կամ վեճը խոսքով վարպետորեն հարթելու կարողությունները:

ԿԱՊԱԿՑՎԱՏ ԽՈՍՔԻՆ ՆԵՐԿԱՅԱՑՎՈՂ ՊԱՅԱՆՁՆԵՐԸ

Բարեկիրթ խոսքի մշակույթը ոչ միայն ճիշտ, գրական լեզվի չափա-նիշներին համապատասխան մակարդակով խոսելու և գրելու կարողությունն է, այլև գեղեցիկ, ներգործուն, տպավորիչ հաղորդակցվելու ու-նակությունը՝ հաշվի առնելով խոսակցին, խոսակցության նպատակը, վայրը և այլն:

Կապակցված խոսքին ներկայացվում են հետևյալ պահանջները,

ա) խոսելու նյութի մասին գիտելիքների, տեղեկությունների առկա-յությունը,

բ) խոսքի կառուցվածքի պարզությունը, մտքերի հետևողականու-թյունն ու հստակությունը,

գ) թեմայի բացահայտման տրամաբանությունը,

դ) խոսքի բառամթերքի ճիշտ ընտրությունը և դիպուկությունը,

ե) արտահայտչամիջոցների ճիշտ ընտրությունը,

զ) խոսակցի անձի առանձնահատկությունների հաշվառումը (տարի-քը, սեռը, կարգավիճակը և այլն),

է) տվյալ լեզվի գրական նորմերին համապատասխանությունը:

Խոսքի որոկական հատկանիշներն են բովանդակայնությունը, ճշգրտությունը, տրամաբանությունը, հարստությունը, արտա-հայտչականությունը, պարզությունը, ճշտությունը:

Խոսքը բովանդակային է, եթե խոսողը կամ գրողը իրենց խոսացածի ու գրածի մասին ունեն որոշակի գիտելիքներ, տեղեկատվություն և դրանք ներկայացնում են ճշգրտորեն, տեղին և լիարժեք կերպով՝ խոսքը կառուցելով ոչ միայն փաստերի, դիտումների, համոզմունքների վրա, այլև ավարտուն են և ամբողջական:

Խոսքի տրամաբանությունը: Կապակցված խոսքում պետք է պահ-պանվի մտքերի և դեպքերի հաջորդականությունը, եզրակացություն-ները, դատողությունները պետք է լինեն հիմնավորված:

Խոսքը ճշգրիտ է ինչպես իրականությանը համապատասխան փաստերի, դիտումների, զգացմունքների ճշգրիտ հաղորդման, այնպես էլ բառերի, բառակապակցությունների, դարձվածքների, նախադասությունների դիպուկ ընտրության դեպքում:

Խոսքի հարստությունը պայմանավորված է թեմայի վերաբերյալ խոսողի ունեցած տեղեկատվությամբ, հոմանիշների, հականիշների, դիպուկ արտահայտությունների, առածների և ասացվածքների գործածությամբ, խոսքի բովանդակությունը տարբեր իրադրություններում լա-վագույն կերպով հաղորդող զանազան կառուցվածք ունեցող նախադասություններով:

Խոսքի պարզությունը նրա մատչելիությունն է ունկնդրի կամ ընթերցողի համար, նրա կողմնորոշումը դեպի որոշակի հասցեատիրոջ, խոսողը կամ գրողը հաշվի պետք է առնի խոսքի նպատակը, վայրը, ունկնդրի կամ ընթերցողի տարիքը, սեռը, դիրքը, հնարավորությունները, հետաքրքրությունները և այլ պայմաններ: Պետք է նկատի ունենալ, որ խոսքի խառնաշփոթությունը, նախադասությունների շարահյուսական ծայրահեղ բարդությունը, ծանրաբեռնումը մեջբերումներով, անվանումներով, թվերով, անհարկի հոմանիշներով, ավելորդ կրկնություններով և մանրամասներով, «պաճուճանքով», մակաբույծ բառերով այն դարձնում են խրթին, անհասկանալի, ունկնդրման համար՝ տհաճ:

Խոսքի արտահայտչականությունը խոսքի որակական հատկանիշ է (մասնավորապես՝ բանավոր), որը ենթադրում է առավելագույն ազդեցություն ունկնդրի վրա: Բանավոր խոսքն ունկնդրի վրա ազդում է տա-րաբնույթ արտահայտչամիջոցներով, ընդհանուր մտքերի տրամաբանությամբ, նպատակահարմար փաստերի շարադրմամբ, անհրաժեշտ բառապաշարի ընտրությամբ, դարձվածքներով, իսկ գրավոր խոսքը՝ նաև առոգանության նշաններով ու կետադրությամբ:

Խոսքի ճշտությունը, գրավոր խոսքի համար պահանջվում է քերականական, ուղղագրական և կետադրական, իսկ բանավոր խոսքի համար՝ նաև ուղղախոսական կանոնների պահպանում:

Թվարկված հատկանիշները սերտորեն փոխադրված են և ուսումնական գործընթացում դրանց ուսուցումն իրականացվում է համա-ձույլ:

խոսքային գործունեության մեջ կարևոր դեր ունի նաև հաղորդակցման ոճը:

Պայմանականորեն առանձնանում են հաղորդակցման ոճի 5 տեսակ և դրանց համապատասխան՝ խոսքի հինգ ոճ.

- խոսակցական ոճն օգտագործվում է առօրեական-կենցաղային ոլորտում հաղորդակցվելիս,
- գիտական ոճը՝ գիտության և տեխնիկայի բնագավառում,
- գործնական ոճը՝ պաշտոնական-գործնական հարաբերությունների ժամանակ,
- հրապարակային ոճը՝ հասարակական-քաղաքական պրակտիկայում,
- գեղարվեստական ոճը՝ արվեստում[1]:

Այս ոճերից յուրաքանչյուրն ունի իր առանձնահատկությունները, որոնք պայմանավորված են հաղորդակցման տեսակով:

Հաղորդակցման իրադրության այս կամ այն ոճն արտահայտման ձևերի առջև, բնականաբար, դնում է որոշակի պահանջներ՝ ինչպես բովանդակության, այնպես էլ լեզվական միջոցների ընտրության առումով:

Երեխաների խոսքային կարողությունների ձևավորումը պետք է կապել խոսքի կոնկրետ ոճի զարգացման հետ՝ զարգացնելով ոչ թե խոսքն «ընդհանրապես», այլ խոսքի այս կամ այն տեսակը, ոճը՝ խոսակցական, գիտական, գեղարվեստական և այլն:

Կրտսեր դպրոցականների խոսքի ուսումնասիրությունները ցույց են տալիս, որ նրանք ինչպես առօրյայում, այնպես էլ ուսումնական գործընթացում ավելի շատ օգտագործում են խոսակցական, գիտագործ-նական և գեղարվեստական ոճեր: Այդ իսկ պատճառով տարրական դասարանների համար անհրաժեշտ է ընտրել նրանց

խոսքային պրակտիկայում գործածական (այդ տարիքին հարմար) ոճեր, խոսակցական, գիտագործնական (գիտականի և պաշտոնական-գործնականի մի-ջինը) և գեղարվեստական:

Նոր նյութի դասավանդման մոտեցումներ

Գոյություն ունեն դասավանդման մեթոդների բազմաթիվ դասակարգումներ: Այն մեթոդները, որոնք հիմնված են ուսումնառության գործընթացում աշակերտների դերի վրա, բաժանվում են երեք խմբի .

1. Պասիվ Այստեղ աշակերտը ուսումնառության «օբյեկտ» է, որը պետք է յուրացնի և վերարտադրի ուսուցչի փոխանցած նյութը: Հիմնականում կիրառվում է դասախասության մեթոդը, պատմելով նոր նյութը ներկայացնելու ռազմավարությունը: Այս դեպքում հմտությունների զարգացումը առաջնային նպատակ չէ, առաջնային է ինֆորմացիայի սերտումը:

2. Ակտիվ Այստեղ աշակերտը ուսումնառության «սուբյեկտ» է և կատարում է ստեղծագործ առաջադրանքներ:

3. Փոխներգործուն Աշակերտ-ուսուցիչ, աշակերտ-աշակերտ ներազդման միջոցով զարգանում է աշակերտի անհատականությունը, թիմով աշխատելու հմտությունները, վերլուծականությունը և այլն: Ուսուցիչը ուղղորդող է, գործընթացի կազմակերպիչ, աշակերտը հետազոտող է, ուսումնասիրող և պրպտող:

Գիտության զարգացումը մեզ լավ հնարավորություն է տալիս հասկանալու, թե ինչպես է տեղի ունենում սովորելու գործընթացը: Դիտարկենք այն: Երբ արտաքին աշխարհից տեղեկատվություն ենք ստանում, այն սկզբում առնչվում է մեր կարճաժամկետ կամ աշխատանքային հիշողությանը: Որպեսզի կարողանանք արտաքին աշխարհից տեղեկություն ստանալ, մեզ պետք է ուշադրության կենտրոնացում: Ուշադրությունը կարելու է ոչ միայն ուսուցման համար, այլև այսօր համարվում է մարդու կյանքի կարելորագույն ռեսուրսը: Համենայնդեպս, բիզնես ընկերությունները հասկացել են, որ մարդու վրա ազդելու համար առաջնայինը նրա ուշադրությունը գրավելն է: Եթե կարողանաք մարդու ուշադրությունը գրավել, ապա կարող եք տիրանալ նրա ժամանակին, փողերին ու ազդել նրա վրա:

Պատահական չէ, որ Նոբելյան մրցանակի դափնեկիր Հերբերտ Սայմոնը շրջանառության մեջ է դրել «ուշադրության տևտեսություն» արտահայտությունը: Ժամանակակից կրթության մեծագույն խնդիրներից մեկն այն է, որ աշակերտների ուշադրությունը գրավված է տարբեր բիզնես ինդուստրիաների, գործունեության տեսակների կողմից: Եվ այդ մրցակցության մեջ կրթությունը պարտվողի դերում է: Մարդկային ապրելակերպում ընդունված է, որ ի տարբերություն չափահասների՝ երեխաները ոչնչով զբաղված չեն: Հետևաբար՝ նրանք պետք է պարապեն, սովորեն: Այսօր երեխաների կյանքին բիզնես ինդուստրիաների ակտիվ միջամտության արդյունքում աշակերտներն այլևս պարապ չեն:

Նրանք զբաղված են ֆուտբոլային հանդիպումներ, սերիալներ դիտելով ու տարատեսակ խաղերով: Աշակերտներին բավականաչափ զբաղեցնում են նաև

սոցիալական ցանցերը: Մի խոսքով՝ սովորելու ժամանակ շատ քիչ է մնում: Որպեսզի սովորելու գործընթացը հնարավոր լինի, կրթության համակարգը պետք է փորձի գրավել աշակերտների ուշադրությունը: Այսպիսով՝ սովորելը հնարավոր դարձնելու առաջին քայլը ուշադրության կենտրոնացումն է: Երբ աշակերտը կենտրոնացնում է ուշադրությունը, ուսուցանվող նյութը տեղափոխվում է աշխատանքային կամ կարճաժամկետ հիշողության մեջ: Մարդու կարճաժամկետ հիշողության հնարավորությունները սահմանափակ են, այսինքն՝ մարդը չի կարող միանգամից շատ բան սովորել: Ըստ գիտնականների՝ մարդը կարող է միանգամից սովորել լավագույն դեպքում 9-10 նոր բան: Ուստի որպեսզի աշակերտները ունենան մնայուն գիտելիքներ, պետք է ուսուցանվող նյութը կրկնելու, ամրապնդելու, կիրառելու, կապակցելու հնարավորություններ ընձեռվեն: Ընդ որում՝ դա պետք է արվի կանոնավոր եւ շարունակական ձեւով: Այլ կերպ ասած՝ պետք է կարենորել ոչ միայն ուսումնական ծրագրի ընդգրկումը, այլեւ խորությունը:

Փորձարարական հետազոտություն

Խմբի նկարագիրը

Ես իմ հետազոտական աշխատանքը անցկացրել եմ Գեղարքունիքի մարզի Երանոսի միջնակարգ դպրոցի 5-րդ դասարանում, քանի որ այս դասարանում սովորողների մի մասը չի ներգրավվում դասապրոցեսին: Այդ իսկ պատճառով ես որոշեցի այդ աշակերտների նկատմամբ կիրառել բանավոր խոսքի զարգացումը խթանող նոր մեթոդներ, ինչը կնպաստի նաև զարգացնել նրանց մոտ տեքստերի հետ ճիշտ աշխատելու հմտությունները, դառնալ ավելի ինքնուրույն և հետ չմնալ ուսումնական ծրագրերից:

Այս դասարանում սովորում են 20 աշակերտ՝ 8 աղջիկ և 12 տղա, որոնք ունեն տարբեր առաջադիություն և հմտություններ: Ռուսաց լեզու անցնում են շաբաթական 2 ժամ և դասացուցակում այն տեղադրված է 5-րդ կամ 2-րդ ժամերին: Այս դասարանի հիմնական խնդիրն է աշակերտների բանավոր խոսքի զարգացումը :

Փորձարարական դաս-1

Առաջին թեման , որ ընտրել եմ 5-րդ դասարանի դասագրքից <Наша семья> թեման է , որի համար իմ հիմնական նպատակներից է բառապաշարի և բանավոր խոսքի զարգացումը, ընտանիքի մասին սեփական միտք ձևավորելը և արտահայտելը: Դասաժամն սկսվեց տնային աշխատանքի ստուգումով. բոլորը ներկայացրին իրենց տնային աշխատանքները ` որոշակի սխալներով: Քննարկվեց տնային աշխատանքի սխալները , տրվեց բանավոր հետադարձ կապ:

Դասի սկզբում ընտանիքի վերաբերյալ երգ միացրեցի և աշակերտներին հանձնարարեցի ուշադրություն դարձնել` ինչի մասին է երգը: Բանավոր խոսքի միջոցով կարծիքներ փոխանակեցինք ընտանիքի վերաբերյալ: Նոր նյութի ներկայացման փուլում գրատախտակին փակցնում եմ ընտանիքի անդամների նկարներ: Հարցերի միջոցով ուղղորդում և բացատրում եմ աշակերտներին նոր հասկացությունները: Հաջորդ քայլով փակցվում եմ ընտանիքի անդամների իրավիճակային նկարներ (օգնություն, հոգատարություն և այլն), աշակերտները փորձում են բայով արտահայտել նկարի իրավիճակը: Չուզահեռ գրում է նոր բառերը գրատախտակին: Վերջում հրահանգում եմ կիրառելով նոր բառերը փորձում է տալ ընտանիքի բնորոշումը: Գործնական աշխատանքի համար տեքստն ընթերցում եմ և հատված-հատված ավարտելուց հետո աշակերտները զույգերով հարցեր են տալիս միմյանց: Այնուհետև հանձնարարում եմ նոր ուսումնասիրած բառերով կազմել 2 նախադասություն և շրջելով դասարանում ստուգում եմ բոլոր զույգերի կատարած աշխատանքը: Դասի ամփոփում ենք կատարում այնուհետև առավել շատ բանավոր սահուն խոսք ունեցող աշակերտներին գնահատում եմ :

Այնուհետև հանձնարարում եմ տնային աշխատանք` շարադրություն «Моя семья» թեմայով:

Փորձարարական դաս-2

Առաջին թեման , որ ընտրել եմ 5-րդ դասարանի դասագրքից < Одушевленные и неодушевленные существительные> թեման է , որի համար իմ հիմնական նպատակներից է բառապաշարի և բանավոր խոսքի զարգացումը, ընտանիքի մասին սեփական միտք ձևավորելը և արտահայտելը: Դասաժամն սկսվեց տնային աշխատանքի ստուգումով. բոլորը ներկայացրին իրենց տնային աշխատանքները ` որոշակի սխալներով: Քննարկվեց տնային աշխատանքի սխալները , տրվեց բանավոր հետադարձ կապ:

Դասը սկսվեց տսահուլովակի ցուցադրությամբ , որտեղ անշունչ առարկաները շնչավոր են և կատարում են մարդկանց բնորոշ գործողություններ: Հուլովակը նայելուց հետո աշակերտներին հարցնում եմ արդյո՞ք իրական կյանքում օրինակ՝ աթոռը կարող է խոսել: Կատարում ենք քննարկում:

Խթանման փուլից հետո սահուն անցում է կատարվում նոր նյութի ներկայացմանը: Դասարանը բաժանում եմ հինգ խմբի՝ կախված աշակերտների քանակից, յուրաքանչյուր խմբին տրվում է անշունչ և շնչավոր տասը նկար: Յուրաքանչյուր խումբ փակցնում է գրատախտակի իրենց բաժնում առկա սյունակի ճիշտ մասում: Վերջում փորձում ենք վեր հանել այն սկզբունքը, որով բաժանվել են առարկաները և յուրաքանչյուր սյունակի վերնում նշում է համապատասխան հարցը՝ Ով/ Ինչ: Գործնական փուլում գրատախտակին հերթով փակցվում են նկարներ, որտեղ պատկերված են տարբեր գործողություններ շնչավոր և անշունչ առարկաների մասկանցությամբ: Աշակերտները նկարների հիման վրա բանավոր կազմում են հարցական նախադասություններ և անհատապես լսում եմ մի քանիսին: Ինքնուրույն աշխատանքի համար յուրաքանչյուր աշակերտին տրվում է հինգ-յոթ բառ, որոնց դիմաց նրանք պետք է գրեն համապատասխան հարցը՝ բաժանելով շնչավոր և անշունչ գոյականների: Այնուհետև ընդհանուր ամփոփում և տնային աշխատանքի հանձնարարություն:

Վերլուծություն

Առաջին դասի ընթացքում իմ հետազատությունների առանցքում Նոր Այլաբի մեթոդների կիրառմամբ բանավոր խոսքի զարգացումն է: Խթանման փուլը ի սկզբանե աշակերտներին ներգրավեց դասին և հետաքրքրեց բոլորին: Նոր Այլաբի

պատկերավոր ներկայացումը նոր դասը ավելի ընկալելի դարձրեց աշակերտների համար և աշակերտները պասիվ լսողի դերում չէին, նրանք էին դասի գլխավոր դերակատարները: Սակայն աշակերտների մեծ քանակի դեպքում տեղի է ունենում քանակի և հատկացված ժամանակի անհամապատասխանություն, կարևոր է, որ ուսուցիչն հրահանգները ձևակերպի հստակ և ձևավորվի դասարանային մշակույթ՝ տեղից չբղավելու, իրար չընդհատելու և իրար լսելու:

Ուսուցչի ուղղորդմամբ ընթերցվեց տեքստը և դասարանի 70% կարողացավ տեսքոթի բովանդակությունը հասկանալով կատարել հարց-պատասխան առաջադրանքը: Ավելի նպատակահարմար կլիներ, որ աշակերտները իրենց կազմած նախադասությունները ներկայացնեին և ստանային մեկնաբանություններ, սակայն աշակերտների քանակը խոչընդոտ է հանդիսանում նաև այս փուլում:

Երկրորդ դասի համար ընտրված թեման նույնպես պատահական չէր: Թեման ընտրել էի խթանելու աշակերտների իմացությունը շնչավոր և անշունչների տարբերակելու և բանավոր խոսքի զարգացման համար:

Խթանման փուլը հանելուկ է հանդիսանում աշակերտների համար և ի սկզբանե հետաքրքրում է նույնիսկ պասիվ աշակերտներին: Արդյունքում մտածում և միտքը բարձրաձայնում են նույնիսկ դասերին քիչ մասնակցություն ունեցող աշակերտները: Նոր նյութը ներկայացվեց առանց նոր դասը պատմելու, ուսուցչի ուղղորդմամբ և աշակերտների ակտիվ մասնակցությամբ: Աշակերտները աշխատում էին խմբերով, այսպիսով լուծվում է դասարանի հիմնական խոչընդոտը՝ աշակերտների մեծ քանակը: Խմբային աշխատանքը նպաստում է, որ աշակերտների 80% ակտիվ մասնակցությամբ ընկալեց դասի հիմնական հասկացությունները: Ակտիվ աշակերտների ոգևորությունն ու ակտիվությունը նաև խանգարում էր ավելի պասիվ աշակերտներին հասցնել նրանց համընթաց նյութը ընկալել:

Վերլուծելով հետազոտական դասերի արդյունքները, եկա այն եզրակացության, որ ներգրավվածության բարձրացումը պայմանավորված է հետևյալ գործոններով.

1.տարաբնույթ տարբերակված վարժությունների կատարում տարբեր առաջադիմություն ունեցող աշակերտների համար

2.հարցադրումներ և տարբերակված ուսուցում մեթոդների կիրառում դասաժամերին

3.գրավոր և բանավոր հետադարձ կապի տրամադրում

4.տարբերակված թեստային առաջադրանքների լուծում և քննարկում

5.թեմայի հիշեցում, ամրապնդում և ամփոփում՝ անհատական գրավոր աշխատանքների միջոցով

6 բանավոր խոսքի խրախուսում :

Մանկավարժների ու հոգեբանների մեծամասնությունը համակարծիք է, որ նոր նյութի փոխներգործուն մեթոդով ներկայացումը բանավոր խոսքի կիրառմամբ գիտելիքը դարձնում է երկարաժամկետ և օգնում է աշակերտին անմիջապես զգալ նոր ինֆորմացիայի կիրառականությունը: Այս պնդումը մենք փորձեցինք փաստարկել նաև մեր դասերի ընթացքում նոր ինտերակտիվ մեթոդներ կիրառելով և ունեցանք հաջողված, հետաքրքիր և աշակերտակենտրոն դասեր:

Գրականության ցանկ

1.Ամիրջանյան Յու. Ա., Սահակյան Ա. Ս. „Մանկավարժություն,, Մանկավարժ 2005

2.Հանրակրթական դպրոցի առարկայական չափորոշիչ և ծրագիր` <<Անգլերեն լեզու>>

2007

**3.Зинудин Абасович Абасов „Дифференциация обучения : сущность и формы,,
Журнал директор школы 2004**

**4.Зарецкий В. К. „Проблемы дифференцированного обучения и возможности
интеграции,, ИПИ, Москва**

**5.Климова Н. В. Учитель информатики и ИКТ МОУ <<Шверцвбская СОШ>>
„Дифференцированный подход в обучении информатике,, 2009**

Հավելված

Դասապլան-1

Ուսուցիչ՝ Աիդա Շահինյան

Առարկա՝	ռ. լեզու	Ամսաթիվ		Կիսամյակ	I	Դասարան	V
Թեմա՝	Наша семья						
Օգտագործվող նյութեր՝	<i>Գրատախտակ, կավիճ, դասագիրք, տետրեր, թեստեր, բառարան Ընտանիքի անդամների պատկերներ,</i>						
Դասի նպատակը՝	<p>Բառապաշարի և բանավոր խոսքի զարգացում,</p> <p>Ընտանիքի անդամների ներկայացումը ռուսերենով</p> <p>Շարադրել ընտանիքի մասին սեփական միտքը գրավոր</p> <p>Փոխանցել աշակերտներին ընտանիքում հոգատարության և սիրո կարևորությունը</p>						
	Ուսուցանման արդյունքներ, որոնք կփաստեն, որ ուսուցումը տեղի ունեցավ						
Վերջնարդյունքները	<p>Աշակերտները կիմանան ընտանիքին վերաբերող նոր բառեր և բառակապակցություններ</p> <p>Կկարողանան հակիրճ շարադրել իրենց միտքը բանավոր և գրավոր</p> <p>Կկարևորեն սերն ու հոգատարությունը ընտանիքում</p>						
Գործողություներ(ժամ/տևողություն)	Ուսումնական գործունեություն <i>Աշակերտներ</i>	Ուսումնական գործունեություն <i>Ուսուցիչ</i>		Հարցադրումներ		Կիրառվող մեթոդ (ներ)	

<p>4րոպե-սկիզբ</p> <p>խթանում</p>	<p>Բացել դասագրքերը, պատրաստվել նոր դասին:Ներկայացնել տնային աշխատանքները</p> <p>Պատասխանել հարցերին</p>	<p>Ողջունել դասարանին, ն/բ:Ստուգել տնային աշխատանքները, բացատրել անհասկանալի մասերը</p> <p>Ընտանիքի վերաբերյալ երգ է միանում և աշակերտներին հանձնարարվում է ուշադրություն դարձնել` ինչի մասին է երգը:</p>	<p><i>Ինչի՞ մասին է երգը:</i></p> <p><i>ԻՆչ է ընտանիքը:</i></p>	<p>Հարցադրումների մեթոդ</p>
<p>20րոպե-ընթացք</p> <p>Նոր նյութի ներկայացում</p>	<p><i>Տալ ընտանիքի գաղափարը:</i></p> <p><i>Նկարագրել իրենց ընտանիքը:</i></p>	<p>Գրատախտակին փակցվում են ընտանիքի անդամների նկարներ</p> <p>Հարցերի միջոցով ուղղորդում և բացատրում է աշակերտներին նոր հասկացությունները:</p> <p>Հաջորդ քայլով փակցվում են ընտանիքի անդամների իրավիճակային նկարներ (օգնություն, հոգատարություն և այլն), աշակերտները փորձում են բայով արտահայտել նկարի իրավիճակը:</p> <p>Ուսուցիչը զուգահեռ</p>	<p><i>Ինչպիսին է քո ընտանիքը:</i></p> <p><i>Նկարում ինչպիսի իրավիճակներ են պատկերված:</i></p>	

<p>գործնական /13րոպե/</p>	<p>դասի բանալի հասկացությունների ամփոփում,</p>	<p>գրում է նոր բառերը գրատախտակին: Վերջում ուսուցիչը հրահանգում է՝ կիրառելով նոր բառերը փորձել տալ ընտանիքի բնորոշումը:</p> <p>Տեքստն ընթերցում է ուսուցիչը և հատված-հատված ավարտելուց հետո աշակերտները զույգերով հարցեր են տալիս միմյանց:</p> <p>Յետևել կատարվող աշխատանքներին, կատարել շտկումներ</p>		<p><i>դասի բանալի հասկացությունների ամփոփում,</i></p>
<p>ինքնուրույն /5րոպե/</p>	<p><i>Լուռ լսել դասը, կատարել նշումներ, հնչեցնել</i></p>	<p>Հանձնարարվում է 2 նախադասություն կազմել նոր բառերի կիրառմամբ: Ուսուցչը շրջում է և ստուգում յուրաքանչյուրի աշխատանքը:</p>		
<p>Դասի ավարտ/3րոպե/</p>	<p><i>անհասկանալի հարցեր, դասագրքի հետ</i></p>	<p>Գնահատում և տնային աշխատանքի հանձնարարում</p>		<p><i>Կարճ դասախոսություն՝ ստեղծելով միջառարկայական կապ(հայոց լեզու, մշակույթ)</i></p>
<p>Տնային աշխատանք</p>	<p>Շարադրություն «Моя семья» /տնային աշխատանք/</p>			

Դասապլան-2

Ուսուցիչ՝ Աիդա Շահինյան

Առարկա՝	ռ. լեզու	Ամսաթիվ		Կիսամյակ	I	Դասարան	V
Թեմա՝	Одушевленные и неодушевленные существительные						
Օգտագործվող նյութեր՝	<i>Նկարներ, Համակարգիչ, Պրոյեկտոր, Թղթերի վրա նախապես գրված բառեր</i>						
Դասի նպատակը՝	<p>Բառապաշարի և բանավոր խոսքի զարգացում,</p> <p>Տարբերակել շնչավոր և անշունչ գոյականները</p> <p>Տարբերել շնչավոր գոյականներին տրվող «Կո?» հարցը անշունչներին տրվող «Կո?» հարցից</p> <p>Համեմատեն ռուսերենի և հայերենի միջև առկա որոշակի տարբերությունները</p>						
	Ուսուցանման արդյունքներ, որոնք կփաստեն, որ ուսուցումը տեղի ունեցավ						
Վերջնարդյունքները	<p>Աշակարետները կտարբերեն շնչավոր և անշունչ գոյականները և դրանց տրվող համապատասխան հարցերը</p> <p>Կհամեմատեն հայերենի «Ո՞վ» հարցի և ռուսերենի «Կո?» հարցի տարբերությունները</p> <p>Կկարողանան տեսքտի միջից առանձնացնել շնչավոր և անշունչ գոյականները և տալ համապատասխան հարցերը թե գրավոր և թե բանավոր</p>						
Գործողություններ(ժամ/տևողություն)	Ուսումնական գործունեություն	Ուսումնական գործունեություն		Հարցադրումներ		Կիրառվող մեթոդ	

ն)	Աշակերտներ	Ուսուցիչ	ր	(ներ)
<p>4րոպե-սկիզբ խթանում</p> <p>20րոպե-ընթացք</p> <p>Նոր նյութի ներկայացում</p>	<p>Բացել դասագրքերը, պատրաստվել նոր դասին:Ներկայացնել տնային աշխատանքները</p> <p>Պատասխանել հարցերին</p> <p>բաժանվել 5 խմբի և տրված նկարները տեղադրել ճիշտ սյունակում:</p>	<p>Ողջունել դասարանին, ն/բ:Ստուգել տնային աշխատանքները, բացատրել անհասկանալի մասերը</p> <p>Տեսահոլովակի ցուցադրություն, որտեղ անշունչ առարկաները շնչավոր են և կատարում են մարդկանց բնորոշ գործողություններ: Հոլովակը նայելուց հետո աշակերտներին ուսուցիչը հարցնում է՝ արդյո՞ք իրական կյանքում օրինակ՝ աթոռը կարող է խոսել:</p> <p>Դասարանը բաժանվում է հինգ խմբի՝ կախված աշակերտների քանակից, յուրաքանչյուր խմբին տրվում է անշունչ և շնչավոր տասը նկար: Յուրաքանչյուր խումբ փակցնում է գրատախտակի իրենց բաժնում առկա սյունակի ճիշտ</p>	<p>Նկարում ինչպիսի պատկերներ են՝ անձ թե իր ցույց տվող:</p>	<p><i>ՏՅՏ կիրառում</i></p> <p>Խմբային աշխատանք</p>

<p>գործնական /11րոպե/</p>		<p>մասում: Վերջում ուսուցիչը փորձում է վեր հանել այն սկզբունքը, որով բաժանվել են առարկաները և յուրաքանչյուր սյունակի վերևում նշում է համապատասխան հարցը՝ Ով/ Ինչ:</p>		
<p>ինքնուրույն /7րոպե/</p>	<p><i>առանձնացնել և բաժանել շնչավոր և անշունչի:տալ հարցերը:</i></p>	<p>Գրատախտակին հերթով փակցվում են նկարներ, որտեղ պատկերված են տարբեր գործողություններ շնչավոր և անշունչ առարկաների մասկանցությամբ: Աշակերտները նկարների հիման վրա բանավոր կազմում են հարցական նախադասություններ և ուսուցիչը անհատապես լսում է մի քանիսին:</p>	<p><i>Կազմեք հարցական նախադասություններ շնչավոր և անշունչ առարկաների մասնակցությամբ :</i></p>	<p>դասի բանալի հասկացությունները ամփոփում,</p>
<p>Դասի ավարտ/3րոպե/</p>		<p>Յուրաքանչյուր աշակերտին տրվում է հինգ-յոթ բառ, որոնց դիմաց նրանք պետք է</p>		<p>Կարծ դասախոսությունը ստեղծելով միջառարկայակ</p>

		<p>գրեն համապատասխան հարցը՝ բաժանելով շնչավոր և անշունչ գոյականների:</p> <p>Գնահատում և տնային աշխատանքի հանձնարարում</p>		<p><i>ան կապ(հայոց լեզու, մշակույթ)</i></p>
<p>Տնային աշխատանք</p>	<p><i>Դասի վերջում գտնվող 2-րդ առաջադրանքը:</i></p>			